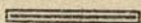

своитѣ сестрици биха събрали? Нуждни сж не само складове. Потрѣбни сж и люлчици за малкитѣ. При това и царицата не желае да бездействува.

Когато пчелицитѣ напуснаха старото жилище, тѣ бѣха насмукали голѣмъ запасъ храна — по-голѣмъ отколкото имъ бѣ нужно, за да подържатъ живота си. Часть отъ тая храна се превръща въ тѣлото имъ на восъкъ, който излиза между прешленчетата на коремчетата имъ въ видъ на бѣли прозрачни луспици. Съ тѣзи восъчни луспици пчелитѣ започнаха да градятъ нови пити съ шесто-жгълни килийки.

Новитѣ пити сж бѣли и много чисти. Отъ дълго употребение тѣ потъмняватъ и най-сетне — следъ години — съвсемъ почерняватъ. Пчеларьтъ не може да ги търпи повече. Той ги изважда, и пчелитѣ трѣбва да градятъ нови. Той разтопява старитѣ пити и получава хубавъ, златожълтъ восъкъ съ приятна миризма.

(Свободенъ преводъ отъ нѣмски)

Н. Пушкировъ

Наводненията и горитѣ

Зрителъ бѣхъ на станалото на 15. мартъ т. г. наводнение въ Пловдивъ. Наводнена бѣ северната часть на града, Каршияка, по лѣвия брѣгъ на Марица. Голѣми маси вода нахлуха откъмъ северозападъ и потопиха цѣлата низка часть на Каршияка. Кжщуркитѣ на най-беднитѣ потънаха въ калножълта мжтилка. Изъ залѣнитѣ пространства засноваха спасителни команди. Спасяваха, де какво можеше.

„Всѣка година, — казва кметътъ — се повтаря сжщото. Всѣка година общината разходва по 200—300 хиляди лева помощъ на пострадалитѣ“.

Да. Това нещастие се повтаря всѣка година. И жителитѣ на 500 кжщички по неволя трѣбва да сушатъ съ мършавитѣ си тѣла измокренитѣ и мухлясали отъ наводнението стени и подове.

На какво се дължи това ежегодно нещастие на пловдивчани?

Кметътъ, твърде интелигентенъ човѣкъ, казва, че воденичитѣ бентове надолу по Марица възпиратъ свободното течение на рѣката. Вследствие на това, рѣката насипва леглото си, повдига своето ниво. Отъ своя страна Марица възпира водитѣ на притоцитѣ си. Последнитѣ сжщо насипватъ леглата си и се разливатъ нашироко задъ брѣговетѣ си.

Може това да е така. Разумно е да се тури въ редъ течението на Марица. Тия, които ежегодно страдатъ, иматъ право